

Etnofestival navštívilo vyše 500 návštevníkov

Dňa 25. februára sa konalo ďalšie z úspešných podujatí pod osvedčenou taktovkou OZ P.R.D. V poradí piaty ročník Etnofestivalu, ktorý sa uskutočnil aj tento raz v spolupráci s Mestom Pezinkom, Kultúrnym centrom a Občianskym združením Človek v ohrození, prilákal posledný februárovú sobotu vyše päťsto návštevníkov. O pestrý program sa už tradične postaralo niekoľko zaujímavých sekcií, ktoré ponúkli svoju vlastnú a osobitú interpretáciu lajtmotívu celého podujatia, opäť hľadajúceho odpovede na otázku, „...ako spolu žiť...tentoraz na tému Európa“.

Celé podujatie odštartovalo už v skorých poobedných hodinách sekciou *Statické obrázky*, ktorá zastrelila prednášky cestovateľov spestrené premietaním ich zaujímavých postrehov z potuliek po Európe. V tejto sekcii prišlo aj k niekoľkým nevyhnutným programovým zmenám, ktoré organizátori zvládli bez zaváhania. Izozvané rozprávania známeho reportéra Andreja Bána o Írsku sa neuskutočnilo z dôvodu jeho pracovnej cesty do Pakistanu, krajiny ktorá sa stále spamätáva z ničivej prírodnej katastrofy.

Určite však mnohých zaujal online rozhovor so Zuzanou Fialovou priamo z Kunduzu v ďalekom Afganistane, kde pracuje ako konzultantka pre rozvojovú pomoc. Zuzana priniesla niekoľko zaujímavých pohľadov na horúcu tému dánskych karikatúr proroka Mohameda, priamo z krajiny, ktorá sa týmto neuvážaným počínom cíti právom poškodená.

Podľa slov samotných návštevníkov festivalu pôsobivá bola aj prednáška o živote českých krajanov v rumunskom Banáte, ktorú pre nich pripravil ostrieľaný svetobežník a žurnalista Martin Mykiska.

Ako vynikajúci rozprávač a skúsený sprievodca naprieč krajinami Škandinávie sa prejavil aj Martin Navrátil, ktorý priblížil množstvo zaujímavosti a nevedností tejto severnej časti nášho kontinentu.

V sekcii *Statické obrázky* sa opäť predstavil aj Vlado Dudlák so svojim novým videofilmom o Zakarpatskej Ukrajine a o postrehy zo Severného Írska sa prišla podeliť Táňa Sroková.

Výstavné priestory Kultúrneho centra tentoraz patrili tvorbe jedného z najúspešnejších reklamných fotografov na súčasnom slovenskom trhu. Martin Črep sa aktívne venuje aj umeleckej tvorbe, čo prezentoval svojou najnovšou výstavou *Fragmented Italy*. Vernisáž podujatia príjemne speštil áriami zo známych talianskych opier chrámový zbor *Ad una Corda*.

Aj ďalšia zo sekcií pod názvom *Pohyblivé obrázky* sa môže pochváliť veľkým záujmom festivalo-

vého publika. Návštevníci si už zvykli, že dokumentárne snímky, ktoré tu majú možnosť vidieť, sú neraz veľmi silné a šokujúce. Tento fakt je ešte o to markantnejší, že naozaj ide o skutočné príbehy skutočných ľudí. Na tohtoročnom Etnofestivale sa premietlo osem filmov európskych režisérrov, ktoré už tradične poskytlo zo svojho filmového archívu OZ Človek v ohrození. Medzi publikom sa asi najviac hovorilo o snímke *Slepá spravodlivosť*, ktorá rozpráva o trápení bosnijských obyvateľov, ktorí celé roky hľadajú medzi mŕtvolami v masových hrobách

Z otvorenia výstavy fotografií Martina Črepa (vľavo), vpravo hlavný organizátor festivalu Rast'o Kuttner.

svojich najbližších. Obdobný záujem určite vyvolal aj dokument o malých bezdomovcoch *Deti zo stanice Leningradská*, či smutný príbeh *Moje milované dievčatko* o belgickej Sigrid, ktorú dlhé roky zneužíval vlastný otec.

Posledná zo sekcií *Hudba sveta* privítala na svojom koncertnom pódiu tri formácie. O úvod sa postaral hudobný hosť z Českej republiky, Czaldy – Waldy quartet,

ktorý priniesol na Etnofestival príjemnú hudbu na počúvanie inšpirujúcu sa folklórom Zakarpatskej Ukrajiny. Očakávanou hviezdou celého podujatia sa samozrejme stala maďarská kapela Korai Öröm, ktorá sa právom radí medzi to najlepšie v strednej Európe, čo môže ponúknuť scéna world music. Skvelé aranžmány skladieb, tradičné hudobné nástroje v spojení so silnou rytmickou sekciou a samplerom, vizuálna šou, ale hlavne neopakovateľný prejav charizmatického frontmana kapely Tibora Vécsiho. Aj taký bol Korai Öröm, ktorý nekompromisne rozťancoval celú Estrádnú sálu. Skvelým záverom festivalu určite bola vynikajúco namixovaná produkcia v podaní lídra kapely, ktorý sa venuje aj DJingu a hovorí si Korai Banditos.

Počas festivalu bolo možné zavítať aj do čajovne, ktorá zmenila svoje pôvodné miesto. Stala sa síce o niečo menšou, ale možno práve preto útulnejšou. Dobrovoľným príspevkom mali aj tento rok návštevníci možnosť podporiť konkrétny záchranný projekt, na ktorom sa podieľa OZ Človek v ohrození. Pekných tritisíc korún sa stalo súčasťou zbierky SOS Pakistan na pomoc obetiam minuloročného zemetrasenia.

Organizátori veria, že tí, ktorí zavítali na tohtoročný Etnofestival našli v ňom nielen zábavu, závan viac, či menej známych krajín a kultúr, možno inšpiráciu cestovať, ale aj priestor na zamyslenie, ktoré otvára oči a posúva nás ľudí ďalej...

Veronika Hanuliaková

Výročie narodenia Františka Bokesa

Azda tak trochu v tieni niektorých iných slávnych rodákov a osobností ostáva občas meno a práca Pezinčana Františka Bokesa. Možno preto, že primárne pracoval ako historik, a teda bol známy skôr užšej historickej obci a záujemcom o slovenské dejiny, ako širokej verejnosti. Narodil sa 24. marca 1906 v našom meste, a v tomto čase si pripomíname okruhle sté výročie jeho narodenia.

PhDr. František Bokes, CSc. patril medzi najvýznamnejších slovenských historikov vojnového a povojnového obdobia, z ktorého prác naša domáca historiografia čerpá dodnes. Vyštudoval dejepis a zemepis na FF UK v Bratislave, kde potom pôsobil ako pedagóg. V roku 1943 sa stal riaditeľom Historického ústavu SAVU. Po roku 1945 pôsobil ako vedúci odboru Povereníctva SNR pre školstvo a národnú osvetu. Stál pri zrode *Slovenskej historickej spoločnosti* v roku 1946, keď bol zvolený

za člena výboru. Aktívne sa zaujímal o problémy slovenskej historiografie, pričom často publikoval správy zo stretnutí slovenských historikov či valných zhromaždení *Slovenskej historickej spoločnosti*. Na týchto zasadnutiach referoval najmä o stave výskumu a rozvoji dejín školstva na Slovensku. Vyslovoval sa v prospech obnovenia užších kontaktov s českými kolegami, ktoré boli počas druhej svetovej vojny prerušené. Po prevrate v roku 1948 pôsobil v Historickom ústave Slovenskej akadémie vied v Bratislave ako vedecký pracovník. Málokto vie, že František Bokes bol aj skúsený novinár a publicista, keď napr. v predvojnovom období bol spravodajcom *Lidových novín* na Slovensku.

Svoj profesionálny historický bádateľský záujem smeroval spočiatku na historickú geografiiu, neskôr najmä na slovenské dejiny v 19. storočí. Výpočet jeho syntéznych prác, štúdií a príspevkov do

rôznych odborných časopisov či novin by bol veľmi veľký, preto na ilustráciu vyberáme len: *Historický atlas k slovenským dejinám, Dejiny Slovenska a Slovákov, Od najstarších čias po oslobodenie, Vývin predstáv o slovenskom území v 19. storočí, Vývin osídlenia mesta Bratislavy* atď. František Bokes bol taktiež zostavovateľom veľkého päťväzkového diela *Dokumenty k slovenskému národnému hnutiu v rokoch 1848 – 1918*. Počas prác na svojom vrcholnom vedeckom projekte však náhle vo veku nedožitých 62 rokov dňa 20. marca 1968 v Bratislave zomrel.

Týmto príspevkom chceme aspoň z časti priblížiť Pezinčanom osobnosť rodáka Františka Bokesa a vzdať mu úctu za všetku prácu a námahu, ktorú venoval rozvoju slovenskej historickej vedy.

Martin Hrubala
Malokarpatské múzeum
v Pezinku

REKLAMA